

Koncem 80. let a začátkem 90. let jsme měl velké štěstí, že si mne hráči fotbalového mužstva podniku zahraničního obchodu Transakta Praha zvolili jako kouče a vzali mne na milost i do svého týmu, nikoliv jako náhradníka, ale občasného a krátkočasového hráče. ZASKVĚL JSEM SE A NECHALI MNE DÁT I NĚKOLIK GÓLŮ. DOBA SE ZAČALA UVOLŇOVAT A MY JSME MOHLI I VYJET DO ZAHRANIČÍ A SEHRÁT PŘÁTELSKÁ UTKÁNÍ. Dvakrát jsme hráli v Německu a jenou ve Švýcarsku. Ostudu jsme neudělali a spíše jsme vyhrávali. Poté jsme hostili hráče tří týmů v Československu a opět jsme vyhrávali (byla to domácí půda). K těmto událostem jsme si vzpomněl na zkušenosti s vydáváním zpravodajů a novin na základní, střední a vysoké škole a pustil jsme do světa ke každé události skromné buletiny. Přidal jsem i zkušenosti s vydáváním tiskovin pro kluky a kamarády z ulice, které jsem vydával na koleni pod názvem "SARAJEVSKÉ" a "SMEČKY". Nedávno při setkání s týmem Krupp Lonrho v Německu jsme si zavzpomínali i na tento odvážný novinářský pokus. Reprodukují číslo šest. Škodolibí lízači stránek zpravodaje bez mého vědomí záměrně zamnili stránku č. 4 za titulku č. 1 a rozesílali hráčům obou týmu. Líbaila se jim titulka děvčat spěchajících na zápasy obou týmů víc než řádná titulní strana. Aspoň byl buletin č. 6 čtivý. Za špatné řazení stran se neručí.

